

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 469/25
19.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Душана Агатоновића, чланова већа, са саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 Кривичног законика и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр. 670/21 од 25.03.2025. године, након седнице већа одржане у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног Бориса Дехелана, дана **19. јуна 2025. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К бр. 670/21 од 25.03.2025. године, у делу одлуке о правној квалификацији кривичноправних радњи окривљеног АА и одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, **кривичноправне радње окривљеног АА**, утврђене у првостепеној пресуди, **правно квалификује као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика**, те му, применом наведених законских прописа и одредби чланова 1, 2, 4, 42, 45, 54 и 60 Кривичног законика, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, претходно утврђује појединачну казну затвора у трајању од 3 (три) године и 3 (три) месеца, док за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, применом наведених законских одредби, као и члана 48, 50, 51 и 60 Кривичног законика, задржава као правилно утврђену казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 (педесет хиљада) динара, па га, надаљом применом наведених законских одредби, као и одредби члана 1, 2, 4, 42, 45, 48, 50, 51, 54, 60 и 63 Кривичног законика, те члана 424 ЗКП, **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 3 (три)**

године и **6 (шест) месеци**, у коју му се, на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време лишења слободe и у притвору од 27.10.2021. године до 28.12.2021. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 28.12.2021. године до 28.03.2023. године, **и на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесет хиљада) динара**, коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да, ако окривљени не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити 1 (један) дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако окривљени исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити, док се у преосталом делу жалба браниоца, као и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 670/21 од 25.03.2025. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 Кривичног законика и кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, те су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне затвора, и то: за кривично неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика - казна затвора у трајању од три године, за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 7 Кривичног законика, казна затвора у трајању од две године, а за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, казна затвора у трајању од шест месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и два месеца, у коју му се, на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време које је провео у притвору у периоду 27.10.2021. године до 28.12.2021. године, по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп бр. 377/21 од 29.10.2021. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана у периоду од 28.12.2021. године, по решењу Апелационог суда у Београду Кж2 бр. 2719/21 од 28.12.2021. године, до 28.03.2023. године, када је укинута решењем Вишег суда у Београду К бр. 670/21, Кв бр. 1192/23 од 28.03.2023. године. Окривљени је због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, применом наведених законских одредби и одредби чланова 48, 50, 51 и 54 Кривичног законика, осуђен и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде. На основу члана 51 став 2 Кривичног законика, одређено је да, ако окривљени не плати казну у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. На основу члана 87 Кривичног законика у вези са чланом 246 став 8 и чланом 346 став 6 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимање предмета, и то: опојне дроге канабис, укупне нето масе 4.674,88 грама, један пиштољ марке "Walther", фабричког броја ..., калибра 7,65 мм, 8 белих папира А4 формата са исписаним трошковима и плановима за производњу опојне дроге марихуане, један вакуум апарат марке "Elektrolux", црне боје, две пластичне посуде са зеленим поклопцем, једна стаклена тегла са

ознаком "Jacobs", једна машина за млевење сасушених биљака, сребрне боје, један канистер за воду, једна лабораторија за узгајање опојне дроге марихуане у илегалним условима у којој се налазило тридесет носача лампи, десет вентилатора, више мерних уређаја, два клима уређаја, струјни каблови, као и остала електроинсталација, 385 пластичних саксија средње величине, једно пластично буре веће запремине, црне боје и два вентилатора марке "КЕНО." На основу члана 264 у вези са чланом 261 и чланом 262 ЗКП, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка – психијатријског вештачења плати износ од 25.630,55 динара и на име судског пашала износ од 30.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због погрешно утврђеног чињеничног стања, одлуке о кривичној санкцији и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном АА изрећи строже кривичне санкције, као и да од окривљеног, сходно одредбама члана 91 и 92 Кривичног законика, одузме имовинску корист и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Невена Протић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног законика, одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи или исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз захтев да, заједно са окривљеним, буде обавештена о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, поднеском Ктж бр. 522/25 од 05.06.2025. године, предложио да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаца у Београду усвоји, побијана пресуда преиначи и окривљеном АА, због извршених кривичних дела, изрекне казна у дужем временском трајању и да се, сходно одредбама чланова 91 и 92 Кривичног законика, окривљеном одузме имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је, у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП, одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА. На седници су размотрени списи предмета, заједно са побијаном пресудом, која је испитана у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбама члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, као и наводе присутног браниоца, донета одлука као у изреци.

Пре свега, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, истиче да је првостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка ЗКП, јер нису дати јасни и довољни разлози о чињеницама које су предмет доказивања. Наиме, по налажењу другостепеног суда, првостепена пресуда нема недостатака због којих не би било могуће испитати њену законитост и правилност јер је о одлучним чињеницама првостепени суд дао јасне и непротивречне разлоге и јасно и аргументовано образложио своја чињенична закључивања.

Према наводима жалбе браниоца, из списка предмета и образложења пресуде не произлази чињеница да је окривљени наведену материју држао ради стављања у промет, а и у самој одлуци се наводи да код окривљеног нису нађена новчана средства проистекла извршењем кривичног дела, нису уочени нити идентификовани купци опојних дрога, не постоје трагови електронске комуникације између окривљеног и наводних купаца, материја није размерена нити на било који начин упакована, као што ни наведена опрема није инсталирана и активна и нису пронађене биљке. Бранилац потом указује да првостепени суд није на адекватан начин узео у обзир наводе одбране, већ је управо супротно, оквалификовао биљну материју обележену у вештачењу као узорак број 4 и 5 у масама од 2285,00 грама и 1990,00 грама, као уобичајену опојну дрогу типа cannabis, као и да су извештајем од 10.05.2024. године, само делимично дати одговори на примедбе и конкретно постављена питања одбране у погледу физичко – хемијског вештачења од 28.10.2021. године и да из њега не произлазе довољне и поуздане чињенице које се тичу природе, порекла, својстава и евентуалне намене, односно подобности спорне материје ради конзумације. У жалби се оспорава и оцена одбране окривљеног дата од стране првостепеног суда у делу да се у картонској кутији налазила материја која није била за употребу, која је у исту била убачена са осталим ђубретом и да је у питању труло лишће, указивањем на делове исказа сведока полицијских службеника ББ, ВВ и ГГ, а такође указује и да се у образложењу побиијане одлуке наводи да је видео снимак о форензичком прегледу лица места - просторија објекта ..., међу странкама био неспоран и да на главном претресу није вршена његова репродукција и увид у фотографије, али да се из позиције одбране јавља сумња у погледу тога да ли је првостепени суд на целовит и прегледан начин извршио увид у сачињени видео материјал и фотографије лица места. Из саме видео документације, како се у жалби наводи, очигледно је да се већи део биљне материје која се налази у картонској кутији, не може окарактерисати као опојна дрога cannabis подобна за конзумацију, употребу и промет.

Бранилац указује и да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање и у погледу одлучних чињеница за утврђивање одговорности окривљеног за држање ватреног оружја, пиштоља "Walther", серијског броја ..., калибра 7,65 мм, понављајући његову одбрану и указивањем на чињеницу да је окривљени сам полицијским слжбеницима указао на постојање пиштоља, те да је у својој одбрани био доследан током поступка, а да је исту првостепени суд погрешно оценио, закључујући да је нејасна, неаргументована и противречна другим изведеним доказима, те да је неосновано одбио поновљени предлог одбране, с обзиром на то да је од истог одустала пред претходним већем, да се у својству сведока испитају сведоци ДД и ЂЂ (реквизитери и чланови филмске екипе филма "..."). Дакле, према ставу одбране, првостепени суд је пропустио да испита све релевантне чињенице на које је одбрана указивала током целог поступка које би окривљеном ишле у корист, тиме што није испитао именоване сведоке. Такође, како је вештак Вања Бобић извештајем од 10.05.2024. године појаснила, ради даље анализе и одговора на питања постављена примедбама браниоца на налаз и мишљење вештака, неопходно је спровести биолошко вештачење, којим би се могло одговорити пре свега на питања која су, према ставу браниоца, од пресудног значаја, у овако типичној кривичноправној ситуацији: који удео од укупне масе узорка број 4 (2285,00 грама) и узорка број 5 (1990,00 грама), чине цвасти биљке cannabis и којом се методом може извршити прецизирање количине цвасти (цвета) у односу на листове и гране биљке, да ли присуство негландуларних трихома у узорцима број 4 и 5 указује на чињеницу да се у истим ради о претежно стабљикама и лишћу, као и да ли се и на који начин може квантификовати или макар прецизирати врста и тип трихома нађених на узорцима и њихова подобност да производе канабиноиде, те да ли је, на који начин и у којој мери супстанца узорака број 4 и 5 подобна да се употребљава за постизање психоактивних дејстава и да ли је употреба и производња такве материје, у овом стању и облику, а ради

конзумације, уобичајена и у складу са досадашњом праксом у оваквој врсти поступака.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је, на основу правилно оцењених доказа, које је детаљно анализирао у образложењу пресуде, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнете одбране окривљеног АА, правилно и у потпуности утврдио све чињенице релевантне за пресуђење у овој кривичноправној ствари.

По налажењу другостепеног суда, побијана пресуда је резултат свеобухватне анализе изведених доказа које је првостепени суд навео у образложењу, а посебно исказа сведока и писаних доказа. Одбрана окривљеног АА прихваћена је једино у делу у коме није спорио да материја у количини од 6 грама, која је пронађена у тегли у кући његове мајке на адреси ..., ..., а коју је он користио, јесте опојна дрога канабис, као и да он није конзумент опојне дроге, с обзиром на то да је одбрана окривљеног у овом делу потврђена доказима који су прихваћени као веродостојни. Затим, првостепени суд је детаљно анализирао одбрану окривљеног у преосталом делу и јасно, детаљно и аргументовано, на странама 22, 23 и 24 побијане пресуде, образложио због чега није прихватио његове наводе о намери да од праха, који се налазио у пластичним посудама, прави уље јер је имао мало здравствених проблема, камен у бубрегу који је могао да крене сваког момента, лош имунитет и масну јетру односно да је то у ствари био полен и да се он највише користи за прављење уља, затим, да се у картонској кутији налазила материја која је била спремна за бацање, да је то било труло лишће и да није могло да се конзумира, правилно их оцењујући као усмерене на избегавање кривице, неуверљиве, нелогичне и неаргументоване.

Наиме, током доказног поступка несумњиво је утврђено да је у кући мајке окривљеног, коју је он неспорно користио, на адреси ..., пронађена опојна дрога канабис, укупне нето масе 4.467,88 грама, од које је највећа количина опојне дроге, и то 4.275,00 грама, управо пронађена у великој картонској кутији у гаражи, те да је физичко - хемијским вештачењем МУП, ДП, УКП, НЦКФ од 28.10.2021. године утврђено да узорци 4 и 5 односно узорци нето масе 2.285,00 грама и 1.990,00 грама, што укупно чини 4.275,00 грама, представљају осушене делове биљке cannabis (коноплје) која садржи психоактивну контролисану супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%. Наведено је поткрепљено и додатним извештајем МУП РС, ДП, УЗТ, Националног центра за криминалистичку форензику, Одељења за физичко - хемијска и токсиколошка вештачења, број 234-6-1289/24 од 10.05.2024. године, који је сачињен поводом писаних примедби браниоца, а из ког произлази да је у поменутиим узорцима 4 и 5 утврђен садржај психоактивне контролисане супстанце ТХЦ (тетрахидроканабинол) у масеном уделу већем од 0,3%. Уједно, из физичко - хемијског вештачења МУП, ДП, УКП, НЦКФ од 28.10.2021. године, утврђено је и да преостала пронађена материја - узорци 1, 2 и 3, у укупној количини од 399,88 грама, такође представља осушене делове биљке cannabis (коноплје) која садржи психоактивну контролисану супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%, што је потврђено и допунским извештајем МУП РС, ДП, УЗТ, Националног центра за криминалистичку форензику, Одељења за физичко - хемијска и токсиколошка вештачења, број 234-6-1289/24 од 10.05.2024. године.

Будући да је одбрана спорила квалитет опојне дроге која је код окривљеног пронађена и од њега одузета, те с тим у вези и количину ТХЦ-а, суду је достављен већ поменути додатни извештај МУП РС, ДП, УЗТ, Националног центра за криминалистичку форензику, Одељења за физичко - хемијска и токсиколошка вештачења, број 234-6-1289/24 од 10.05.2024. године, којим је, и по налажењу другостепеног суда, у потпуности одговорено на сва питања која је одбрана поставила и у потпуности потврђен првобитни налаз и мишљење, према ком

се у конкретном случају ради искључиво о опојној дроги cannabis чији је масени удео ТХЦ већи од 0,3%, која се налази на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци.

Поред наведеног, изведеним доказима неспорно је утврђено и да је у кући на адреси ..., пронађена комплетна опрема за производњу опојне дроге, у скривеној просторији куће, испод нивоа земље, која се налазила иза огледала. Сва опојна дрога, као и комплетна опрема за њену производњу, која је од окривљеног одузета, пронађени су приликом претресања куће мајке окривљеног, коју је окривљени неспорно користио, о чему су сачињени записници о претресању стана и других просторија од 27.10.2021. године, као и потврде о привремено одузетим предметима од истог датума, које је окривљени АА без примедби потписао и који нису оспорени током поступка, те их је првостепени суд правилно прихватио. Наведено чињенично стање потврђено је и исказима сведока, полицијских службеника, ГГ, ББ, ВВ и ЕЕ, који су прихваћени не само из разлога што су међусобно сагласни, као и осталим изведеним доказима, већ и из разлога што на исте није било аргументованих и образложених примедби које би биле посебно цењене.

Првостепени суд је ценио и одбрану окривљеног у делу у коме је навео да је хтео да проба уље јер је цео свет писао о томе, да су причали да је лековито и здраво, да је поседовао и стручну литературу о томе и да је са овим просто хтео да експериментише у нади да ће употреба марихуане бити легализована, као свуда у свету, да биљна материја у количини од 6 грама јесте била марихуана, али да је то у ствари био узорак на основу кога би он даље производио марихуану и од ње правио уље, те да је његова идеја била да отвори фирму и да се тиме бави легално, да се о томе распитивао и да је знао да код нас може да се отвори фирма за производњу медицинске марихуане, да такав захтев није поднео, али је радио на томе и да би, по стицању услова за то, он отворио ту фирму, али је исту, по налажењу другостепеног суда, правилно оценио као нелогичну, неуверљиву и неаргументовану, што је све детаљно образложено у побијаној пресуди.

Такође, по налажењу другостепеног суда, током поступка изведеним доказима несумњиво је утврђено да је окривљени поседовао опрему за производњу опојне дроге односно опрему за коју је знао да је намењена за производњу опојне дроге, при чему, износећи своју одбрану, окривљени наведене чињенице није ни демантовао, на који начин је, и по оцени овог суда, исказао свест да наведена опрема служи за производњу опојне дроге, без обзира што иста није била у функцији у тренутку проналажења. Дакле, само поседовање опреме за производњу опојне дроге је кажњиво, без обзира на то да ли је у тренутку њеног проналажења била у функцији, јер је потпуно неспорно да је иста очигледно била намењена за производњу опојне дроге, што ни сам окривљени није спорио.

Уједно, првостепени суд је, на основу свих околности, правилно закључио и да је окривљени АА предметну опојну дрогу држао ради продаје, имајући у виду укупну количину опојне дроге коју је држао у кући коју је користио, од 4.674,88 грама, као и начин њеног паковања, те место држања, како је то образложено на страни 24 побијане пресуде.

По налажењу другостепеног суда, правилно је оцењена и одбрана окривљеног у погледу кривичног дела из члана 348 став 1 Кривичног законика, што је детаљно образложено од стране првостепеног суда на страни 24 у последњем ставу и страни 25 у првом ставу образложења побијане пресуде. Наиме, будући да је током поступка неспорно утврђено да је у стану окривљеног на адреси ..., ..., у спаваћој соби, у фиоци ормара, пронађен и један пиштољ марке "Walther", калибра 7,65 мм, фабричког броја ..., са

припадајућим оквиром, без муниције, да је вештачењем МУП, ДП, УКП, НЦКФ, Организационе јединице НЦКФ, Одељења за трасолошка и дактилоскопска вештачења и вођење Националног АФИС регистра, број 03 2 11 7 234 7 2225 2021 од 28.10.2021. године, утврђено да је предметни пиштољ функционално исправан и да представља ватрено оружје, те да је за постојање наведеног кривичног дела сасвим довољно да неко држи ватрено оружје, а да за то нема одобрење надлежног органа, које окривљени неспорно није имао, правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени АА извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, за које га је огласио кривим. Наиме, порекло самог оружја, у конкретnoj ситуацији, није од значаја, па, самим тим, ни наводи његове одбране да је у питању филмски реквизит, да га је филмска екипа донела код њега и да је дечко, који га је донео, требало и да дође по њега, али да никада није дошао јер је погинуо у саобраћајној несрећи, па, сходно томе, испитивање сведока у погледу наведених околности не би довело до другачијег закључивања, због чега је наведени предлог одбране правилно одбијен од стране првостепеног суда, са образложењем као на страни 7 побијане пресуде.

Првостепена пресуда је резултат свеобухватне анализе изведених доказа које је првостепени суд детаљно навео у образложењу, а супротно наводима жалбе браниоца, по налажењу другостепеног суда, није било нужно утврђивати какав је однос листова, грана и цветова (цвасти), јер то не утиче на закључак који произлази из предузетог вештачења - да супстанца која је пронађена и одузета од окривљеног има својство опојне дроге.

Самим тим, нису основани ни жалбени наводи да је првостепени суд неправилно применио одредбе члана 16 став 2 ЗКП, којима је прописана дужност непристрасне оцене изведених доказа. Наиме, изнетим жалбеним наводима у суштини се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, истицањем да су одлучне чињенице од значаја за правилно и законито пресуђење, недовољно разјашњене и, самим тим, погрешно утврђене. Ради се о оцени доказа, коју је првостепени суд аргументовано и уверљиво образложио односно након детаљне анализе сваког доказа понаособ и свих доказа заједно, те неосновано бранилац указује да је побијана пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП.

Из наведених разлога, чињенична утврђења првостепеног суда, по оцени Апелационог суда у Београду, неосновано су оспорена изјављеном жалбом браниоца.

Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је, правно квалификујући кривичноправне радње окривљеног АА, ближе описане у изреци првостепене пресуде, повредио кривични закон, с обзиром на то да није могућ стицај кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и кривичног дела из члана 246 став 7 Кривичног законика. Наиме, у ситуацији када је учинилац својим радњама остварио сва законска обележја кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика и уједно неовлашћено поседовао опрему за коју је знао да је намењена за производњу опојних дрога, што је инкриминисано одредбом члана 246 став 7 Кривичног законика, он неће бити оглашен кривим за оба кривична дела, већ за једно кривично дело из члана 246 став 1 Кривичног законика, сагласно ставу Врховног суда саопштеном на заједничкој седници Апелационих судова и Врховног суда дана 31.01.2024. године, из разлога јер се у радњама окривљеног стичу обележја два облика једног те истог кривичног дела, а у којој ситуацији тежи облик консумира лакши тј. реч је о привидном стицају по основу консумпције, с тим да се чињеница да су радњама окривљеног остварена обележја још једног облика тог истог дела, посебно цени приликом одмеравања казне по

члану 54 став 3 Кривичног законика.

С обзиром на наведено, Апелациони суд у Београду је побијану пресуду преиначио у погледу правне квалификације, и поред тога што повреда Кривичног законика, поред осталих као основ изјављивање жалбе, није посебно образложена жалбеним наводима, налазећи да се у кривичноправним радњама окривљеног АА, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, стичу сва битна обележја бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и кривичног дела неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика.

Уједно, будући да је првостепени суд, на страни 25 у последњем ставу и страни 26 у првом ставу образложења побијане пресуде, аргументовано образложио закључак о субјективном односу окривљеног АА према извршеним кривичним делима, првостепена пресуда је и у овом делу неосновано оспорена жалбеним наводима браниоца.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, првостепени суд је утврдио околности из члана 54 Кривичног законика, те је, с обзиром на измењену правну квалификацију кривичноправних радњи за чије је предузимање окривљени оглашен кривим, а имајући у виду и жалбене наводе у том делу, утврђеним олакшавајућим околностима, у одсуству отежавајућих околности, другостепени суд дао значај као што следи.

Наиме, ценећи као олакшавајуће околности на страни окривљеног АА – околност да се ради о лицу које до сада није осуђивано и које се коректно држало пред судом, а узимајући у обзир јачину повреде односно угрожавања здравља људи као заштићеног добра израженог кроз врсту и количину опојне дроге која је код њега пронађена, те чињеницу да је окривљени, поред опојне дроге, неовлашћено поседовао и опрему за коју је знао да је намењена њеној производњи, као и степен његове кривице, другостепени суд му је за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика, претходно утврдио појединачну казну затвора у трајању од три године и три месеца, док му је за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика, задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од шест месеци, налазећи да је исту правилно одмерио првостепени суд, као и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, те га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју му се, на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време лишења слободе и у притвору од 27.10.2021. године до 28.12.2021. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 28.12.2021. године до 28.03.2023. године, и на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесет хиљада) динара, коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да, ако не плати новчану казну у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити 1 (један) дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 (шест) месеци, а ако окривљени плати само део новчане казне, суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора, а ако окривљени исплати остатак новчане казне, извршење казне затвора ће се обуставити.

По налажењу Апелационог суда у Београду, овако изречене кривичне санкције у потпуности су сразмерне како тежини извршених кривичних дела и насталим последицама, тако и личности окривљеног као њиховог извршиоца, а висина новчане казне одмерена на

претходно описани начин адекватна и сразмерна његовим имовинским приликама, те ће се оваквим казнама у потпуности остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ и општа сврха изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ, због чега су жалбени наводи јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Невене Протић, који се односе на одлуку о казни, оцењени неоснованим.

По налажењу другостепеног суда, правилан је закључак првостепеног суда да јавни тужилац ниједним доказом није пронађени новац у износу од 6.500 евра довео у везу са радњама извршења кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика, за које је окривљени АА оглашен кривим у предметном поступку. Наиме, имајући у виду правило о терету доказивања и да је исти на јавном тужиоцу, те детаљну аргументацију оваквог закључка коју је првостепени суд навео на страни 28, у другом пасусу, побијане пресуде, по налажењу овог суда, исти није доведен у сумњу жалбеним наводима јавног тужиоца, по којима се наводни уговор о купопродаји на који се окривљени позива, а који је заведен код јавног бележника под бројем ОПУ: 936-2021, ни не односи на купопродају, већ на уговор о деоби (према подацима из Правосудног информационог система) и указује да је суд требало да изведе додатне доказе у погледу овог уговора и испита стране које су исти наводно потписале (ЖЖ и ЗЗ) или да се обрати јавном бележнику како би се испитала његова веродостојност, те посебно истиче да је новац који је затечен код окривљеног - затечен у различитим апоенима, везујући ову чињеницу са 8 папира А4 формата који, такође, чине доказни материјал (а чија се садржина наводи на странама 14 и 15 образложења побијане пресуде), из којих, према тези јавног тужиоца, свеобухватно проистиче да је новац прибављен кривичним делом и да га треба одузети.

Такође, ни указивање у жалби јавног тужиоца да је уговор закључен четири месеца раније у односу на време извршења кривичног дела, као и да законодавац ниједном својом одредбом није ограничио одузимање имовинске користи само и искључиво када је реч о продаји дрога, како то суд погрешно сматра, не може довести до другачије одлуке, с обзиром на то да првостепени суд своју одлуку не заснива на овој чињеници, већ је исту, поврх свега, имао у виду приликом одлучивања, а након анализе комплетне доказне грађе, када је у питању одузети новац у износу од 6.500 евра.

Апелациони суд у Београду је ценио и преостале наводе у изјављеним жалбама, али их није посебно образлагао, налазећи да су без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 459 став 1 и 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-судски саветник
Гордана Ивковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић, с.р